

dertil bemyndiges. Hvad det Spørgsmaal angaar, hvem den Bemyndigelse skal gives af, saa har det ikke været Genstand for særlig Overvejelse, og jeg antager heller ikke, det er et Spørgsmaal, som det vil være saa vanskeligt at enes om; thi naar man fastholder, hvad jeg rigtignok hidtil har forudsat var nødvendigt at fastholde, at der ikke var Spørgsmaal om en Bemyndigelse for hvert enkelt Tilfælde, men om en Bemyndigelse i al Almindelighed, saa vil det jo vist ikke forekomme saa tit, at saadan Bemyndigelse skal gives andre end de autoriserede Lærere ved disse Anstalter, og derfor, selv om man vil indføre den Regel, at Bemyndigelsen skal gives af Ministeriet, vil det i Virkeligheden næppe kunne fremfalde videre praktiske Ulemper. Hvad angaar Spørgsmaalet om Lærerne ved disse Anstalter, var det Fakultetets Ønske, at den Del af Loven skulde affattes saaledes, at de Lærere, til hvis Sag det hører, skulle være berettigede til uden særlig Autorisation fra Fakultetet at foretage de her omtalte Eksperimenter. Naar jeg imidlertid har forandret det derhen, at de alle skulle have Fakultetets Bemyndigelse, saa er det nærmest af den Grund, at en saadan Regel som den, at de Lærere, til hvis Sag det hører, skulle være berettigede til at foretage saadanne Experimenter, ikke er egnet til at anvendes selvstændigt af Ministeriet. Thi det Spørgsmaal, om det til en medicinsk Professore Lærefag er nødvendigt eller ønskeligt at foretage den Slags Eksperimenter, er et Spørgsmaal, som en ikke saghtindig Autoritet, som Justitsministeriet paa dette Gebet er, vanskeligt kan afgøre. Naar det Spørgsmaal opstaar, vil Ministeriet ikke have andet at gøre end at spørge det medicinske Fakultet, og det vil altsaa alligevel blive dette, som i sidste Instans kommer til at bephare det Spørgsmaal, om vedkommende Lærer ifølge sit Fags Bestaandighed behøver at have en saadan Ret. — Naar det har været tyret, at det var nødvendigt, at der maatte holdes en Journal over Resultatet af disse Forsøg, tror jeg ikke, det er en Bestemmelse, som just vil møde videre Hindring. Det har ikke været særligt fremme under Forarbejderne; men jeg betragter det som temmelig givet, at naar disse videnskabelige Forsøg skulle have nogen Betydning, er det vistnok nødvendigt, at der maa holdes en Journal, og det er, saavidt jeg veed, ogsaa Brug ved alle den Slags Forsøg, ligeom ved Sygdommes Behandling at der maa foregaa en videnskabelig Opgørelse Dag for Dag, saa tit Omstændighederne fordrer det, for at konstatere, hvilke Fænomener, der have vist sig. I alle Tilfælde er det klart, at naar det, der er foregaaet, skal

virke overbevissende paa andre Mennesker end den, der selv har foretaget Eksperimentet, naar det f. Eks. skal optages i en Bog eller deslige, saa maa saadan en nøjagtig Journal holdes. — For saa vidt det blev fremhævet, at der kunde være Grund til at indføre en Slags Gentagelsesstraf for den, der flere Gange har været straffet efter § 3, saa skal jeg dertil bemærke, at det skønner jeg ikke kan have stor Betænkelse; det vil vist høre til de sjældne Tilfælde, at overhovedet Straffe ved denne Lov ville blive anvendte paa virkelige Videnskabsmænd, og i hvert Tilfælde, naar det oftere gentager sig, vil det i Virkeligheden ikke være for meget at forlange, at saa enten Berettigelsen dertil kunde fratages den Vedkommende, eller at Straffen paa anden Maade kunde stige. — Det er af en anden Taler blevet gjort gældende, at „Hvirveldyr“ var et uheldigt Udtryk, og at man snarere skulde forsøge et andet Udtryk. Jeg har ikke tilstrækkelig Sagkundskab til at dømme derom. Jeg har taget det Udtryk „Hvirveldyr“, fordi jeg troede, det var traditionelt i den Slags Love, hvorfra der eksisterer flere andre Steder; men hvis det skulde være mindre rigtigt, maa de Herrer Naturforskere give deres Raad om, hvad der er bedre. Blandt det, den ærede Landsstingsmand fra 1te Kredts bemærkede, overfor hvilket jeg nærer mest Betænkelse, fordi det forekommer mig at være det farligste af hans paatænkte Forslag, er det Punkt, at Bemyndigelsen skulde gives for hver enkelt Gang og ikke i Almindelighed, thi det forekommer mig betænkeligt, navnlig overfor de Universitetslærere, til hvis Sag det hører at studere Fysiologi og Patologi, og som derfor maatte ofte maa foretage den Slags Eksperimenter, maatte ofte foretage dem improviseret: naar Lejlighed gives uden lang Forberedelsestid. Jeg er bange for, at en sliq Bestemmelse vil være meget generende, og jeg tror heller ikke, den vil gøre saa overordentlig stor Nytte; thi man vil vanskeligt kunne aflaa saadanne Ansøgninger. Naar man en Gang har erkendt, at det er en Mand, som frembyder den fornødne personlige Garanti, og hvis Videnskab kræver, at han kan foretage den Slags Eksperimenter, vil det dog være meget vanskeligt for vedkommende Ministerium at sige en Gang imellem: Nu gaar det for tit paa med den Slags Eksperimenter, nu kan De ikke få Tilladelse denne Gang, eller deslige. Det vilde vistnok stille sig saaledes, at man blev nødt til at bevilge disse Ansøgninger, og at de nærmest vilde være et Omkvøb, som alligevel kunde være meget generende for den paagældende. I hvert Tilfælde haaber jeg,